

tutionerne. Det at sænke taksterne er et hensyn til, at vi synes, børnefamiliernes økonomi skulle lettes.

Det, vi taler om i det her forslag, er kvalitet i daginstitutionstilbuddet til børnene, altså at vi vil have mere pædagogisk kvalitet ind i børnenes hverdag. Der mener jeg simpelt hen, at De Konservative her taler mod bedre vidende, for der er altså sket besparelser på det her område gennem de sidste år. Det er ikke så lang tid siden, jeg stillede et spørgsmål lige præcis om det, og der kan man se ud af tallene, at der bliver brugt færre penge. Der bliver selvfølgelig brugt mange penge, det skal der også, for der er mange børn i det her land, selv om vi gerne vil have nogle flere, men det er ikke rigtigt, når man siger, at den her regering har brugt flere penge pr. barn til kvalitet i daginstitutionstilbuddet.

(Kort bemærkning).

Per Ørum Jørgensen (KF):

Nu er det jo velkendt, at der er en talkrig på det område. Jeg har så sent som i dag set tal fra BUPL, som viser, at der faktisk aldrig er blevet brugt flere penge pr. barn, end man gør i dag, men det kan vi jo debattere herfra og så til månen, hvis det er det, vi vil.

Men jeg fik egentlig ikke svar på mit spørgsmål. Det, fru Lise von Seelen efterlyste i forbindelse med det konkrete lovforslag, vi drøfter, var sådan set penge til den indsats, der kommer, efter at man ligesom får kortlagt børnemiljøet rundt omkring. Der vil jeg gerne høre, hvordan man konkret skulle gribe det an. Vil det sige, at man skal skifte ventilationssystemet ud nogle steder og betale det med statens penge, eller er det ikke en kommunal opgave? Er mobningsproblemer noget, som vi skal løse herovre fra Christiansborg, eller vil det være noget, man lokalt skulle løse? Hvordan forestiller fru Lise von Seelen sig at man skulle løse de ting efterfølgende?

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Jeg læser lovforslaget på den måde, at der skal ske lokale kortlægninger, og at der skal udarbejdes lokale handleplaner. Det ser vi på med meget stor tilfredshed, fordi vilkårene de enkelte steder er meget forskellige. Men der, hvor man så støder ind i nogle vanskeligheder, som nedsætter børnenes trivsel, og som reducerer børnenes muligheder for at udvikle sig, så vi da meget gerne, at der også var ressourcer til, at man kun-

ne forbedre disse ting. Det vil selvfølgelig være et anliggende imellem kommunerne og staten i forbindelse med en finanslov: Hvor mange penge kan der være til rådighed?

Kl. 14.30

Jeg sagde faktisk også i min ordførertale: For os er det slet ikke ubekendt, at man skal prioritere. Vi forestiller os ikke, at man kan lave sådan noget i ét hug, vi forestiller os, at man laver en prioritering og tager de vigtigste områder først. Men hvis der er et sted, hvor der f.eks. er dårlig ventilation og børnene har luftsvejssygdomme i den forbindelse, så ville vi synes, at det var et af de steder, man helt sikkert skulle satse meget hårdt på og meget hurtigt, for vi vil gerne have sundhedsfremme ind i det, også for børnene.

(Kort bemærkning).

Hans Andersen (V):

Jeg vil gerne spørge fru Lise von Seelen om det med prioritering, for når man læser i Socialdemokraternes nye udspil og bladrer om på siderne, der handler om børn, så kan man læse, at førsteprioriteten er gratis mad til alle børn i daginstitutionerne.

Jeg er bare lige kommet lidt i tvivl her, hvor jeg har siddet og lyttet til debatten, for jeg har forstået det således, at Socialdemokraterne også ønsker at prioritere opfølgningen på de her handlingsplaner, prioritere, at man gennemfører miljøvurderingen, men når man læser Socialdemokraternes sidste udspil her, er det altså klart, at man, når det kommer til stykket, prioriterer gratis mad til alle børn i børnehaver og daginstitutioner.

(Kort bemærkning).

Lise von Seelen (S):

Det er jo sådan, at lige nu er vi ved at behandle en lov om børnemiljø, og jeg er sikker på, at i det punkt, der kommer næste efter, er der madordninger til børn med i det lovforslag; jeg er sikker på, at vores ordfører vil komme ind på det ved behandlingen af det næste punkt.

Men for os er det slet ikke fremmed, at der jo skal ske prioriteringer. Vi er godt klar over, at der ikke er nogen, der kan lave noget i ét hug, men vi synes, det er meget vigtigt, at vi sætter os nogle mål for, hvad det er, vi synes der skal være kvaliteten i de tilbud, vi giver til børnene, og at vi også sætter nogle tidshorisonter for, hvornår vi gerne vil opnå dem.

De er ikke lige vigtige alle sammen, nogle ting er vigtigere end andre. Og der er det rigtigt,